

PRIJEDLOG

Na temelju članka 7. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____2018. godine donijela

ODLUKU

o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora između Republike Hrvatske i Japana o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza

I.

Na temelju članka 139. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) pokreće se postupak za sklapanje Ugovora između Republike Hrvatske i Japana o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza (u daljnjem tekstu: Ugovor).

II.

Pitanje izbjegavanja dvostrukog oporezivanja između Republike Hrvatske i Japana do sada nije bilo riješeno.

Sklapanje Ugovora samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja uzajamne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Japana.

III.

Sklapanje Ugovora predlaže se radi poboljšanja uvjeta i povećanja međusobne razmjene dobara i usluga, te povećanja stupnja ukupne gospodarske aktivnosti obiju država.

Ugovorom će se omogućiti brojne olakšice pri oporezivanju dohotka i dobiti rezidenata država ugovornica, potaknut će se strana ulaganja u Republiku Hrvatsku, otvorit će se mogućnosti za povećanje međusobne razmjene dobara i usluga te će se potaknuti borba protiv izbjegavanja plaćanja poreza putem razmjene obavijesti.

IV.

Prihvća se Nacrt ugovora, kao osnova za vođenje pregovora.

Nacrt ugovora iz stavka 1. ove točke, sastavni je dio ove Odluke.

V.

Određuje se izaslanstvo Republike Hrvatske za vođenje pregovora u sljedećem sastavu, i to:

- tri predstavnika Ministarstva financija:
 - voditelj Službe za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja, voditelj izaslanstva
 - dva savjetnika iz Službe za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja, članovi
- predstavnik Ministarstva vanjskih i europskih poslova, član.

Troškovi za rad izaslanstva obuhvaćaju troškove vođenja pregovora, a osigurani su u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2018. godinu i projekcije za 2019. i 2020. godinu na poziciji Ministarstva financija i na poziciji Ministarstva vanjskih i europskih poslova.

VI.

Ovlašćuje se ministar financija da, u ime Republike Hrvatske, potpiše Ugovor.

U slučaju njegove spriječenosti, ovlašćuje se izvanredni i opunomoćeni veleposlanik Republike Hrvatske u Japanu da, u ime Republike Hrvatske, potpiše Ugovor.

VII.

Izvršavanje Ugovora neće zahtijevati dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

VIII.

Ugovor ne zahtijeva donošenje novih ili izmjenu postojećih zakona, ali podliježe potvrđivanju po članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

IX.

Danom donošenja ove Odluke stavlja se izvan snage Zaključak Vlade Republike Hrvatske, klase: 410-01/95-01/02, urbroja: 5030114-95-23 od 17. veljače 1995. godine, kojim je prihvaćen Prijedlog za pokretanje postupka za vođenje pregovora i sklapanje Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Japana.

Klasa:

Ur. broj:

Zagreb, _____ 2018.

PREDSJEDNIK

mr. sc. Andrej Plenković

OBRAZLOŽENJE

Pitanje izbjegavanja dvostrukog oporezivanja između Republike Hrvatske i Japana do sada nije bilo riješeno te je, sukladno tome, pokrenut postupak za pregovaranje i sklapanja Ugovora između Republike Hrvatske i Japana o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza (u daljnjem tekstu: Ugovor). Sklapanje Ugovora nužan je slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja uzajamne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Japana, a potpisivanjem Ugovora omogućit će se brojne olakšice pri oporezivanju dohotka i dobiti rezidenata država ugovornica, potaknut će se strana ulaganja u Republiku Hrvatsku, otvorit će se mogućnosti za povećanje međusobne razmjene dobara i usluga, odnosno povećanja stupnja uzajamne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Japana te će se potaknuti borba protiv izbjegavanja plaćanja poreza putem razmjene obavijesti.

Kao osnova za vođenje pregovora, u svrhu sklapanja Ugovora, uzima se Nacrt ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koji predstavlja model Republike Hrvatske izrađen prema vlastitoj poreznoj politici, a temelji se na modelu Organizacije za gospodarsku suradnju i razvitak (OECD).

Nacrt ugovora, u uvodnom dijelu, sadrži odredbe koje se odnose na definiranje pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora (jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata). Nadalje, omogućuje se hrvatskim građevinskim i sličnim društvima da ne plaćaju porez na dobit u Japanu, ako ti radovi traju kraće od 12 mjeseci. Dobit od poslovanja oporezuje se u državi rezidentnosti društva, osim u slučajevima postojanja stalne poslovne jedinice. Omogućuje se hrvatskim zrakoplovnim i brodarskim društvima, koja obavljaju međunarodni prijevoz robe između Republike Hrvatske i Japana, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Snižavaju se stope za pasivni dohodak u odnosu na postojeće stope propisane domaćim zakonima, tako se dividende oporezuju stopom od 5 posto bruto-iznosa dividendi, kamate stopom od 5 posto bruto-iznosa kamate te naknade za autorska prava stopom od 5 posto bruto iznosa naknada za autorska prava. Isto tako, uređeno je i pitanje oporezivanja nekretnina, dobiti od otuđenja imovine, dohotka od nesamostalnog rada, naknada članova uprave, dohotka sportaša i umjetnika, mirovina, dohotka ostvarenog temeljem rada u državnoj službi te ostalog dohotka koji nije izričito definiran prethodnim odredbama Nacrta ugovora. Nacrtom ugovora uređuju se i odredbe kojima se uklanja dvostruko oporezivanje, odredbe kojima je propisano jednako postupanje prema društvima država ugovornica u raznim poreznim situacijama, postupak zajedničkog dogovaranja u svrhu rješavanja poreznih sporova, razmjena obavijesti kao efikasno sredstvo u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza, pomoć pri naplati poreza kao i odredbe u vezi prava na povlastice. Završnim odredbama uređuje se stupanje Ugovora na snagu, početak njegove primjene i okončanje istoga.

Ministarstvo financija podnosi Vladi Republike Hrvatske Prijedlog odluke o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora, kojim se stavlja izvan snage Zaključak Vlade Republike Hrvatske (klasa: 410-01/95-01/02, urbroj: 5030114-95-23) od dana 17. veljače 1995. godine, kojim se prihvatio prvotni Prijedlog za pokretanje postupka za vođenje pregovora i sklapanje Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu između

Vlade Republike Hrvatske i Vlade Japana. Zbog stupanja na snagu Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96) potrebno je navedeni Zaključak zamijeniti Odlukom o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora.

Predlaže se Vladi Republike Hrvatske da donese Odluku o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora.

**UGOVOR IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I JAPAN
O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK TE
SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Republika Hrvatska i Japan,

želeći dalje razvijati svoj gospodarski odnos i poboljšati svoju suradnju u poreznim pitanjima,

namjeravajući sklopiti ugovor o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak bez stvaranja prilika za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza (uključujući putem dogovora o stjecanju ugovornih pogodnosti s ciljem ostvarivanja olakšica predviđenih u ovom Ugovoru za neizravnu povlasticu rezidenata trećih država),

sporazumjeli su se kako slijedi:

**Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

1. Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Za potrebe ovog Ugovora, dohodak koji je ostvaren od strane ili putem subjekta ili aranžmana koji se smatra u cijelosti ili djelomično porezno transparentnim prema poreznim propisima bilo koje države ugovornice smatra se dohotkom rezidenta države ugovornice, ali samo u mjeri u kojoj se dohodak, u svrhu oporezivanja od strane te države ugovornice, smatra dohotkom rezidenta te države ugovornice.
3. Ovaj Ugovor ne utječe na pravo države ugovornice da oporezuje svoje rezidente, osim u pogledu povlastica koje se dodjeljuju prema stavku 3. članka 7., stavku 2. članka 9. i člancima 18., 19., 22., 23., 24. i 27.

**Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR**

1. Ovaj se Ugovor primjenjuje na poreze na dohodak koji su uvedeni u ime države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja bilo koje imovine, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su:

- (a) u Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak; i
 - (iii) prirez porezu na dohodak(u daljnjem tekstu „hrvatski porez“);
- (b) u Japanu:
 - (i) porez na dohodak;
 - (ii) porez na dobit;
 - (iii) poseban porez na dohodak za obnovu;
 - (iv) lokalni porez na dobit; i
 - (v) lokalni porezi za stanovništvo(u daljnjem tekstu „japanski porez“).

4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja Ugovora uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
 - (a) izraz „Hrvatska“ označava Republiku Hrvatsku te, kada se koristi u zemljopisnom smislu, državno područje Republike Hrvatske, kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - (b) izraz „Japan“, kada se koristi u zemljopisnom smislu, označava cjelokupno državno područje Japana, uključujući njegovo teritorijalno more, u kojem su na snazi propisi koji se odnose na japanski porez, te cjelokupno područje izvan njegovog teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, na kojima Japan ima suverena prava u skladu s međunarodnim pravom i u kojima su na snazi propisi koji se odnose na japanski porez;
 - (c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju Hrvatsku ili Japan, ovisno o kontekstu;

- (d) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
- (e) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili bilo koji organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
- (f) izraz „poduzeće“ primjenjuje se na obavljanje bilo kojeg poslovanja;
- (g) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice i poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
- (h) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom osim ako se prijevoz brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u državi ugovornici i poduzeće koje upravlja brodom ili zrakoplovom nije poduzeće te države ugovornice;
- (i) izraz „nadležno tijelo“ označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika; i
 - (ii) u Japanu, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
- (j) izraz „državljanin“, u odnosu na državu ugovornicu, označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo te države ugovornice; i
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u toj državi ugovornici;
- (k) izraz „poslovanje“ uključuje pružanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti neovisnog karaktera;
- (l) izraz „priznati mirovinski fond“ države ugovornice označava subjekta ili aranžman koji je osnovan prema propisima te države ugovornice, a koji se smatra zasebnom osobom prema poreznim propisima te države ugovornice i koji:
 - (i) je osnovan i njime se upravlja, isključivo ili gotovo isključivo, u svrhu primjene ili pružanja mirovinskih povlastica te pomoćnih ili sporednih povlastica ili drugih sličnih naknada fizičkim osobama te ga, kao takvog, uređuje ta država ugovornica ili jedna od njezinih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti; ili
 - (ii) je osnovan i njime se upravlja, isključivo ili gotovo isključivo, u svrhu ulaganja sredstava u korist drugih priznatih mirovinskih fondova te države ugovornice.

Ako bi subjekt ili aranžman, koji je osnovan prema propisima države ugovornice, predstavljao priznati mirovinski fond sukladno odredbama (i) ili (ii) i ako bi bio smatran zasebnom osobom prema poreznim propisima te države ugovornice, smatra se, za potrebe Ugovora, zasebnom osobom kao takvom prema poreznim propisima te države ugovornice te se sva imovina i dobit subjekta ili aranžmana smatra imovinom koju posjeduje i dobiti koju ostvaruje ta zasebna osoba, a ne druga osoba.

2. U pogledu primjene ovog Ugovora u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije ili se nadležna tijela država ugovornica dogovore o drugom značenju sukladno odredbama članka 24., ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države ugovornice za potrebe poreza na koje se Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države ugovornice.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ovog Ugovora, izraz „rezident države ugovornice“ označava svaku osobu koja, prema propisima te države ugovornice, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta sjedišta ili glavnog ureda, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu ugovornicu i bilo koju njezinu političku podjedinicu ili lokalnu vlast, kao i priznati mirovinski fond te države ugovornice. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi ugovornici podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi ugovornici.

2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:

- (a) smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima prebivalište koje joj je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje joj je na raspolaganju u objema državama ugovornicama, smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
- (b) ako se ne može odrediti država ugovornica u kojoj ima središte životnih interesa, ili ako ni u jednoj državi ugovornici nema prebivalište koje joj je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima uobičajeno boravište;
- (c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države ugovornice čiji je državljanin;
- (d) ako je državljanin obiju država ugovornica ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.

3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom utvrditi državu ugovornicu čijim će se rezidentom smatrati ta osoba za potrebe ovog Ugovora, uzimajući u obzir njezino mjesto sjedišta ili glavnog ureda, njezino mjesto registriranja, njezino mjesto stvarne uprave, mjesto u kojem je osnovana ili na drugi način utemeljena i sve druge bitne čimbenike. U slučaju da takav dogovor nije postignut, takva osoba nema pravo na bilo kakvu olakšicu ili izuzeće od plaćanja poreza predviđeno Ugovorom.

Članak 5.
STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog Ugovora, izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:
 - (a) mjesto uprave;
 - (b) podružnicu;
 - (c) ured;
 - (d) tvornicu;
 - (e) radionicu; i
 - (f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava.
3. Gradilište ili građevinski ili montažni projekt čini stalnu poslovnu jedinicu samo ako traje dulje od dvanaest mjeseci.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:
 - (a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja ili izlaganja dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
 - (b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja ili izlaganja;
 - (c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
 - (d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
 - (e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja za poduzeće bilo koje druge aktivnosti koja nije navedena u podstavcima od (a) do (d), pod uvjetom da je ta aktivnost pripreme ili pomoćne naravi; ili
 - (f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od (a) do (e), pod uvjetom da je ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja koja je nastala iz te kombinacije pripreme ili pomoćne naravi.

5. Stavak 4. ne primjenjuje se kada stalno mjesto poslovanja koristi ili održava poduzeće ako isto poduzeće ili usko povezano poduzeće obavlja poslovanje na istom mjestu ili na drugom mjestu u istoj državi ugovornicu i:

- (a) to mjesto ili drugo mjesto čine stalnu poslovnu jedinicu poduzeća ili usko povezanog poduzeća prema odredbama ovog članka; ili
- (b) ukupna aktivnost koja je proizlazi iz kombinacije djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta, nije pripremne ili pomoćne naravi,

pod uvjetom da poslovne djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta predstavljaju nadopunjujuće funkcije koje su dio jedinstvenog poslovanja.

6. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ali sukladno odredbama stavka 7., kada osoba djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća te, pri tome, uobičajeno sklapa ugovore ili uobičajeno ima glavnu ulogu u postupku sklapanja ugovora koji se rutinski sklapaju bez značajne preinake od strane poduzeća, te se ti ugovori sklapaju:

- (a) u ime poduzeća; ili
- (b) za prijenos vlasništva, ili za dodjeljivanje prava na korištenje, imovine koju posjeduje to poduzeće ili za koju to poduzeće ima pravo korištenja; ili
- (c) za pružanje usluga od strane tog poduzeća,

smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u pogledu svih djelatnosti koje ta osoba poduzima za poduzeće, osim ako djelatnosti te osobe nisu ograničene na one navedene u stavku 4. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja (osim stalnog mjesta poslovanja na koji se primjenjuje stavak 5.), ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama stavka 4..

7. Stavak 6. ne primjenjuje se ako osoba koja djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća druge države ugovornice posluje u prvospomenutoj državi ugovornici kao zastupnik sa samostalnim statusom i djeluje za poduzeće u okviru tog redovitog poslovanja. Međutim, ako osoba djeluje isključivo ili gotovo isključivo u ime jednog ili više poduzeća s kojima je usko povezana, ta se osoba ne smatra zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka u pogledu bilo kojeg takvog poduzeća.

8. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od strane društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi ugovornici (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

9. Za potrebe ovog članka, osoba ili poduzeće je usko povezano s poduzećem ako, na temelju svih bitnih činjenica i okolnosti, jedno ima kontrolu nad drugim ili su oboje pod kontrolom istih osoba ili poduzeća. U svakom slučaju, osoba ili poduzeće se smatra usko povezanim s poduzećem ako jedno izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela u drugom (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti

dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) ili ako druga osoba ili poduzeće izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) u osobi i poduzeću ili u dva poduzeća.

Članak 6. DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Izraz „nekretnine“ ima značenje koje ima prema propisima države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnina te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina poduzeća.

Članak 7. DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit koja se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici u skladu s odredbama stavka 2., može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Za potrebe ovog članka i članka 22., dobit koja se u svakoj od država ugovornica može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici iz stavka 1., je dobit koju bi mogla ostvariti, posebice u svom poslovanju s drugim dijelovima poduzeća, kao da je zasebno ili nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima, uzimajući u obzir izvršene funkcije, korištenu imovinu i predviđene rizike poduzeća putem stalne poslovne jedinice i putem drugih dijelova poduzeća.
3. Kada, u skladu sa stavkom 2., država ugovornica uskladi dobit koja se može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici poduzeća jedne od država ugovornica i u skladu s time oporezuje dobit poduzeća na koju je obračunat porez u drugoj državi ugovornici, ta druga država ugovornica, u mjeri koja je potrebna za uklanjanje dvostrukog oporezivanja te dobiti, poduzima odgovarajuće usklađenje iznosa poreza koji je u njoj obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, nadležna tijela država ugovornica međusobno se, prema potrebi, savjetuju.

4. Kada dobit uključuje dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada na odredbe tih članaka neće utjecati odredbe ovog članka.

Članak 8. MEĐUNARODNI BRODSKI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit poduzeća države ugovornice od korištenja brodova i zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u toj državi ugovornici.

2. Neovisno o odredbama članka 2., poduzeće države ugovornice se izuzima od oporezivanja u odnosu na svoje obavljanje djelatnosti korištenja brodova i zrakoplova u međunarodnom prometu od, u slučaju hrvatskog poduzeća, japanskog poreza na poduzeće te, u slučaju japanskog poduzeća, svakog poreza koji je sličan japanskom porezu na poduzeće koji je uveden u Hrvatskoj nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. primjenjuju se i na dobit od sudjelovanja u udruženju, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9. POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako

- (a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
- (b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,

i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi bili dogovoreni između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi, da nema navedenih uvjeta, jedno od poduzeća ostvarilo, no zbog navedenih uvjeta nije je ostvarilo, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države ugovornice uključi - i sukladno tome oporezuje - dobit na koju je poduzeću druge države ugovornice već obračunat porez u toj drugoj državi ugovornici i takva uključena dobit je dobit za koju prvospomenuta država ugovornica tvrdi da je dobit koju bi poduzeće prvospomenute države ugovornice ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država ugovornica na odgovarajući način usklađuje iznos poreza koji je u njoj obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora te se nadležna tijela država ugovornica, prema potrebi, međusobno savjetuju.

Članak 10. DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo, koje je rezident države ugovornice, isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, mogu se oporezivati i u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tako obračunat porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa dividendi.
3. Neovisno o odredbama stavka 2., dividende koje isplaćuje društvo rezident države ugovornice oporezivati će se samo u drugoj državi ugovornici ako je stvarni korisnik dividendi rezident te druge države ugovornice te je društvo koje posjeduje, izravno ili neizravno, najmanje 25 posto glasačkog prava društva koje isplaćuje dividende kroz razdoblje od 365 dana koje uključuje datum na koji je utvrđeno pravo na dividende (za potrebe računanja tog razdoblja, ne uzimaju se u obzir promjene vlasništva koje bi izravno nastale kao rezultat korporacijske reorganizacije, kao što je reorganizacija spajanjem ili podjelom, društva koje je stvarni korisnik dividendi ili koje plaća dividende).
4. (a) Društvo, koje je rezident države ugovornice, nema pravo na povlasticu koja bi mu inače bila dodijeljena prema odredbama stavka 3., osim ako je takvo društvo kvalificirana osoba, kako je definirano u podstavku (b), u trenutku kada bi povlastica inače bila dodijeljena.
 - (b) Društvo, koje je rezident države ugovornice, je kvalificirana osoba u trenutku kada bi povlastica navedena u podstavku (a) inače bila dodijeljena ako:
 - (i) se u tom trenutku glavnim razredom njegovih dionica redovito trguje na jednoj ili više priznatih burzi; ili
 - (ii) je u tom trenutku i barem tijekom polovice dana u dvanaestomjesečnom razdoblju koje uključuje taj trenutak, najmanje 50 posto njegovih dionica u izravnom ili neizravnom vlasništvu osobe ili osoba koja je rezident te države ugovornice te je:
 - (aa) društvo koje zadovoljava uvjete opisane u odredbi (i);
 - (bb) fizička osoba; ili
 - (cc) ta država ugovornica, njezina politička podjedinica ili lokalna vlast, središnja banka te države ugovornice ili agencija ili javno tijelo te države ugovornice ili političke podjedinice ili lokalne vlasti.
- (c) Ako društvo, koje je rezident države ugovornice, nije kvalificirana osoba, nadležno tijelo države ugovornice u kojoj je povlastica odbijena prema podstavku (a) može, neovisno o tome, odobriti povlasticu navedenu u tom podstavku, uzimajući u obzir predmet i svrhu Ugovora, ali samo ako takvo društvo dokaže na zadovoljstvo takvog nadležnog tijela da ni njegovo osnivanje, stjecanje ili održavanje, niti vođenje njegovog poslovanja nije bila jedna od glavnih svrha stjecanja takve

povlastice. Nadležno tijelo države ugovornice kojem je društvo podnijelo zahtjev prema ovom podstavku, a koje je rezident druge države ugovornice, savjetuje se s nadležnim tijelom te druge države ugovornice prije davanja ili odbijanja zahtjeva.

(d) Za potrebe ovog stavka:

(i) izraz „glavni razred dionica“ označava razred ili razrede dionica društva koje predstavljaju većinu ukupnog prava glasa i vrijednosti društva;

(ii) izraz „priznata burza“ označava:

(aa) svaku burzu osnovanu i uređenu kao takvu prema propisima bilo koje države ugovornice; i

(bb) bilo koju drugu burzu o kojoj se nadležna tijela država ugovornica usuglase.

5. Neovisno o odredbama stavaka 2. i 3., dividende koje se odbijaju prilikom računanja oporezive dobiti društva koje isplaćuje dividende u državi ugovornici u kojoj je to društvo rezident mogu se oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako obračunat porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa dividendi.

6. Odredbe stavaka 2., 3. i 5. ne utječu na oporezivanje društva u odnosu na dobit iz koje su dividende isplaćene.

7. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države ugovornice čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.

8. Odredbe stavaka 1., 2., 3. i 5. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

9. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako te dividende nisu isplaćene rezidentu te druge države ugovornice ili ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti može neraspodijeljenu dobit društva podvrgnuti oporezivanju na neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 11. KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, kamata nastala u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako obračunat porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa kamate.
3. Neovisno o odredbama stavka 2., kamata nastala u državi ugovornici oporezuje se samo u drugoj državi ugovornici ako:
 - (a) je stvarni korisnik kamate ta druga država ugovornica, njezina politička podjedinica ili lokalna vlast, središnja banka te druge države ugovornice ili bilo koja institucija u potpunom vlasništvu te druge države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti; ili
 - (b) je stvarni korisnik kamate rezident te druge države ugovornice u odnosu na zajamčena potraživanja, koja osigurava ili neizravno financira ta druga država ugovornica, njezina politička podjedinica ili lokalna vlast, središnja banka te druge države ugovornice ili bilo koja institucija u potpunom vlasništvu te druge države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.
4. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama, kao i drugi dohodak koji podliježe istom poreznom postupku kao i dohodak od posudbe novca sukladno propisima države ugovornice u kojoj dohodak nastaje. Dohodak kojim se bavi članak 10. i zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se, međutim, kamatom u smislu ovog članka.
5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takva kamata nastaje u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju

višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12. NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici mogu se oporezivati i u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako obračunat porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa naknada za autorska prava.
3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući kinematografske filmove, ili bilo kojeg patenta, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, ili tajne formule ili postupka, ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatitelj naknada za autorska prava, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastala obveza isplate naknada za autorska prava, a takve naknade za autorska prava snosi stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13. DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Dobit od otuđenja bilo koje imovine, osim nekretnina iz članka 6., koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj

državi ugovornici, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

3. Dobit koju poduzeće države ugovornice, koje koristi brodove ili zrakoplove u međunarodnom prometu, ostvari otuđenjem takvih brodova ili zrakoplova ili bilo koje imovine, osim nekretnina iz članka 6., što služi za korištenje takvih brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u toj državi ugovornici.

4. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja dionica društva ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu, mogu se oporezivati u drugoj državi ugovornici ako, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koje prethodi otuđenju, te dionice ili usporedivi udjeli ostvaruju najmanje 50 posto svoje vrijednosti izravno ili neizravno od nekretnina kako su definirane u članku 6., koje se nalaze u toj drugoj državi ugovornici, osim ako se takvim dionicama ili usporedivim udjelima trguje na priznatoj burzi navedenoj u odredbi (ii) podstavka (d) stavka 4. članka 10. te rezident i osoba povezana s tim rezidentom posjeduje ukupno 5 posto ili manje razreda takvih dionica ili usporedivih udjela.

5. Dobit od otuđenja bilo koje imovine, osim one iz stavaka 1., 2., 3. i 4., oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14. DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA

1. Sukladno odredbama članaka 15., 17. i 18., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi ugovornici, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, takva primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvoispomenutoj državi ugovornici ako:

- (a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini, i
- (b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime, i
- (c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u toj drugoj državi ugovornici.

3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja koja ostvari rezident države ugovornice od nesamostalnog rada, kao član stalne posade broda ili zrakoplova, što se obavlja na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu, osim na brodu ili zrakoplovu koji se koriste samo unutar druge države ugovornice, oporezuju se samo u prvoispomenutoj državi ugovornici.

Članak 15.
NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave, ili sličnog tijela, društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 16.
IZVOĐAČI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 14., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš, od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak, neovisno o odredbama članka 14., može oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.

Članak 17.
MIROVINE

Sukladno odredbama stavka 2. članka 18., mirovine i druga slična primanja čiji je stvarni korisnik rezident države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Članak 18.
DRŽAVNA SLUŽBA

1. (a) Plaće, nadnice i druga slična primanja koje je država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

(b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj drugoj državi ugovornici i fizička osoba je rezident te druge države ugovornice koji:

(i) je državljanin te druge države ugovornice; ili

(ii) nije postao rezident te druge države ugovornice samo radi pružanja tih usluga.

2. (a) Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja koje je isplatila, ili su isplaćeni iz fondova koje je osnovala ili kojima je doprinose uplatila, država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast, fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

(b) Međutim, takve se mirovine i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te druge države ugovornice.

3. Odredbe članka 14., 15., 16. i 17. primjenjuju se na plaće, nadnice, mirovine i druga slična primanja u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 19. STUDENTI

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je bio neposredno prije posjeta državi ugovornici rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi ugovornici isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima za potrebe svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi ugovornici, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države ugovornice. Izuzeće omogućeno ovim člankom primjenjuje se na vježbenike samo na razdoblje koje ne prelazi jednu godinu od datuma kada je isti započeo usavršavanje u toj državi ugovornici.

Članak 20. TAJNO PARTNERSTVO

Neovisno o bilo kojoj drugoj odredbi ovog Ugovora, bilo koji dohodak koji ostvari tajni partner rezident države ugovornice u odnosu na ugovor o tajnom partnerstvu (u slučaju Hrvatske, „tajno društvo“ te u slučaju Japana, „Tokumei Kumiai“) ili drugi sličan ugovor, može se oporezivati u drugoj državi ugovornici sukladno propisima te druge države ugovornice, ako taj dohodak nastaje u toj drugoj državi ugovornici i odbija se prilikom računanja oporezivog dohotka obveznika u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 21. OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka čiji je stvarni korisnik rezident države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako su definirane u stavku 2. članka 6., ako stvarni korisnik takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

3. Ako, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke treće osobe, iznos dohotka naveden u stavku 1. premašuje iznos koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog dohotka ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 22.
UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. (a) Kada rezident Hrvatske ostvari dohodak koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, može oporezivati u Japanu, Hrvatska će dopustiti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos koji je jednak japanskom porezu plaćenom u Japanu. Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela hrvatskog poreza koji je izračunat prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku koji može biti oporeziv u Japanu.
 - (b) Kada je, u skladu s bilo kojom odredbom Ugovora, dohodak koji ostvari rezident Hrvatske izuzet od oporezivanja u Hrvatskoj, Hrvatska svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak takvog rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak.
2. Podložno odredbama propisa Japana koji se odnose na dopuštanje odbitka od japanskog poreza plaćenog u bilo kojoj državi osim Japana, kada rezident Japana ostvari dohodak iz Hrvatske koji se može oporezivati u Hrvatskoj u skladu s odredbama ovog Ugovora, iznos plaćenog hrvatskog poreza u odnosu na taj dohodak dopustit će se kao odbitak od japanskog poreza koji je uveden tom rezidentu. Iznos odbitka, međutim, ne smije biti veći od iznosa japanskog poreza koji je odgovarajući za taj dohodak.

Članak 23.
JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljanima države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijezati državljani te druge države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Neovisno o odredbama članka 1., odredbe ovog stavka primjenjuju se i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi ugovornici pod manje povoljnim uvjetima od oporezivanja poduzeća te druge države ugovornice koja obavljaju iste djelatnosti. Odredbe ovog stavka neće se tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.
3. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 7. članka 11., stavka 6. članka 12. ili stavka 3. članka 21., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prospomenute države ugovornice.
4. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prospomenutoj državi ugovornici ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim

zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati druga slična poduzeća prvospomenute države ugovornice.

5. Odredbe ovog članka primjenjuju se, neovisno o odredbama članka 2., na poreze bilo koje vrste i opisa koji su uvedeni u ime države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 24. POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim domaćim propisima tih država ugovornica, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen stavkom 1. članka 23., pred tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Ugovora.

2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o vremenskim rokovima u domaćim propisima država ugovornica.

3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene ovog Ugovora. Ona se, također, mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Ugovorom.

4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka ovog članka.

Članak 25. RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ovog Ugovora ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koji se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa koji su uvedeni u ime države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.

2. Svaka obavijest koju prema stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države ugovornice te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom ili naplatom poreza, ovrhom ili progonom u pogledu poreza, odlučivanjem o žalbama koji se odnose na poreze iz stavka 1. ili nadzorom nad gore spomenutim. Te osobe ili

tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama. Neovisno o prethodno navedenom, obavijesti koje zaprimi država ugovornica mogu se koristiti u druge svrhe kada se takve obavijesti mogu koristiti za takve druge svrhe prema propisima obje države ugovornice te nadležno tijelo države ugovornice koja daje obavijesti odobri takvo korištenje.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:

- (a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
- (b) dostavlja obavijesti koje se ne mogu dobiti prema propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
- (c) dostavlja obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja bilo koje trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku;
- (d) prikuplja ili pruža obavijesti koje bi otkrile povjerljivu komunikaciju između klijenta i odvjetnika, branitelja ili drugog priznatog pravnog zastupnika kada je takva komunikacija:
 - (i) nastala u svrhu traženja ili pružanja pravnog savjeta; ili
 - (ii) nastala u svrhu korištenja u postojećim ili predviđenim pravnim postupcima.

4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.

5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 26. POMOĆ PRI NAPLATI POREZA

1. Države ugovornice pružaju pomoć jedna drugoj pri naplati poreznih potraživanja. Ova pomoć nije ograničena člancima 1. i 2. Nadležna tijela država ugovornica mogu zajedničkim dogovorom urediti način primjene ovog članka.

2. Izraz „porezno potraživanje“, kako se koristi u ovom članku, označava iznos koji se duguje na ime sljedećih poreza, ukoliko to oporezivanje nije u suprotnosti s ovim Ugovorom

ili bilo kojim drugim instrumentom čije su stranke države ugovornice, kao i kamatu, upravne kazne i troškove naplate ili osiguranje u vezi s takvim iznosom:

(a) u slučaju Hrvatske:

- (i) porezi navedeni u podstavku (a) stavka 3. članka 2.;
- (ii) porez na dodanu vrijednost;
- (iii) porez na nasljedstva i darove;
- (iv) porez na promet nekretnina; i
- (v) porez na kuće za odmor;

(b) u slučaju Japana:

- (i) porezi navedeni u odredbama (i) do (iv) podstavka (b) stavka 3. članka 2.;
- (ii) poseban porez na dobit za obnovu;
- (iii) porez na potrošnju;
- (iv) lokalni porez na potrošnju;
- (v) porez na nasljedstva; i
- (vi) porez na darove;

(c) svaki drugi porez koji se može dogovoriti s vremena na vrijeme između vlada država ugovornica diplomatskim putem;

(d) svi istovjetni ili suštinski slični porezi koji su uvedeni nakon datuma potpisivanja Ugovora pored, ili umjesto, poreza navedenih u podstavku (a), (b) ili (c).

3. Kada je porezno potraživanje države ugovornice ovršno prema propisima te države ugovornice, a duguje ga osoba koja u to vrijeme ne može, prema propisima te države ugovornice, spriječiti njegovu naplatu, to se porezno potraživanje, na zahtjev nadležnog tijela te države ugovornice, prihvaća u svrhe naplate od strane nadležnog tijela druge države ugovornice. Ta druga država ugovornica naplaćuje to porezno potraživanje u skladu s odredbama svojih propisa primjenjivih na ovrhu i naplatu svojih vlastitih poreza kao kad se radi o poreznom potraživanju te druge države ugovornice koje je ispunilo uvjete omogućavajući toj drugoj državi ugovornici da podnese zahtjev prema ovom stavku.

4. Kada je porezno potraživanje države ugovornice potraživanje u odnosu na koje ta država ugovornica može, prema svojem pravu, poduzeti mjere osiguranja radi njegove naplate, nadležno tijelo druge države ugovornice prihvaća to porezno potraživanje na zahtjev nadležnog tijela te druge države ugovornice u svrhu poduzimanja mjera osiguranja. Ta druga država ugovornica poduzima mjere osiguranja u odnosu na to porezno potraživanje u skladu s odredbama svojih propisa kao kad se radi o poreznom potraživanju te druge države

ugovornice, čak i ako, u vrijeme kad se takve mjere primjenjuju, porezno potraživanje nije ovršno u prvospomenutoj državi ugovornici ili ga duguje osoba koja ima pravo spriječiti njegovu naplatu.

5. Neovisno o odredbama stavaka 3. i 4., porezno potraživanje prihvaćeno od strane nadležnog tijela države ugovornice za potrebe stavaka 3. i 4., neće u toj državi ugovornici biti predmetom vremenskih ograničenja ili uživati bilo kakav prioritet primjenjiv na porezno potraživanje prema propisima te države ugovornice, iz razloga njegove naravi kao takvog. Dodatno, porezno potraživanje koje prihvati nadležno tijelo država ugovornica za potrebe stavaka 3. ili 4. nema u toj državi ugovornici bilo kakav prioritet primjenjiv na to porezno potraživanje prema propisima druge države ugovornice.

6. Postupci koje država ugovornica provodi pri naplati poreznog potraživanja, koje je nadležno tijelo te države ugovornice prihvatilo u svrhe stavka 3. ili 4., koji bi imali, da ih je provela druga država ugovornica, učinak odgode ili prekida vremenskih rokova primjenjivih na porezno potraživanje u skladu s propisima te druge države ugovornice, imaju takav učinak prema propisima te druge države ugovornice. Nadležno tijelo prvospomenute države ugovornice obavješćuje nadležno tijelo druge države ugovornice o provedbi takvih postupaka.

7. Postupci u vezi s postojanjem, valjanošću ili iznosom poreznog potraživanja države ugovornice ne mogu se podnijeti sudovima ili upravnim tijelima druge države ugovornice.

8. Kada, u bilo kojem trenutku nakon što nadležno tijelo države ugovornice postavi zahtjev sukladno stavcima 3. i 4., a prije nego što je druga država ugovornica naplatila i doznačila prvospomenutoj državi ugovornici odgovarajuće porezno potraživanje, odgovarajuće porezno potraživanje prestaje postojati

- (a) u slučaju zahtjeva prema stavku 3., porezno potraživanje prvospomenute države ugovornice koje je ovršno prema propisima te države ugovornice, a duguje ga osoba koja, u tom trenutku, ne može, prema propisima te države ugovornice, spriječiti njegovu naplatu, ili
- (b) u slučaju zahtjeva prema stavku 4., porezno potraživanje prvospomenute države ugovornice prema kojem ta država ugovornica može, prema svojim propisima, poduzeti mjere osiguranja radi njegove naplate

nadležno tijelo prvospomenute države ugovornice odmah obavješćuje nadležno tijelo druge države ugovornice o toj činjenici te, prema mišljenju nadležnog tijela druge države ugovornice, nadležno tijelo prvospomenute države ugovornice obustavlja ili povlači svoj zahtjev.

9. Odredbe ovog članka neće se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:

- (a) poduzima upravne mjere suprotne propisima i upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
- (b) poduzima mjere koje bi bile protivne javnom poretku;

- (c) pruža pomoć ako druga država ugovornica nije poduzela sve razumne mjere naplate ili osiguranja ovisno o slučaju, koje su joj na raspolaganju prema njezinim propisima ili upravnom praksom;
- (d) pruža pomoć u onim slučajevima kada je upravni teret za tu državu ugovornicu u jasnom nerazmjeru s koristi koju bi ostvarila druga država ugovornica.

Članak 27.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 28.

PRAVO NA POVLASTICE

1. (a) Ako:

- (i) poduzeće države ugovornice ostvaruje dobit iz druge države ugovornice, a prvospomenuta država ugovornica smatra da se ta dobit može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici poduzeća koje se nalazi u trećoj jurisdikciji; i
- (ii) dobit koja se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici je izuzeta od oporezivanja u prvospomenutoj državi ugovornici,

povlastice iz ovog Ugovora ne primjenjuju se na bilo koji dio dobiti za koju porez u trećoj jurisdikciji iznosi manje od 60 posto poreza koji bi bio uveden za taj dio dobiti u prvospomenutoj državi ugovornici da se ta stalna poslovna jedinica nalazi u prvospomenutoj državi ugovornici. U tom slučaju, bilo koja dobit na koju se primjenjuju odredbe ovog stavka ostaje oporeziva sukladno domaćim propisima druge države ugovornice, neovisno o drugim odredbama Ugovora.

- (b) Odredbe podstavka (a) ne primjenjuju se ako je dobit ostvarena iz druge države ugovornice, opisana u tom podstavku, stečena u vezi s ili pored aktivnog obavljanja poslovne djelatnosti putem stalne poslovne jedinice (osim poslova ulaganja, upravljanja ili jednostavno držanja ulaganja za vlastiti račun poduzeća, osim ako su te djelatnosti djelatnosti bankarstva, osiguranja ili djelatnosti povezane s vrijednosnicama koje provode banka, osiguravajuće poduzeće odnosno registrirani trgovac vrijednosnim papirima).
- (c) Ako su povlastice iz Ugovora uskraćene sukladno odredbama podstavka (a) u pogledu dijela dobiti koju je ostvario rezident države ugovornice, nadležno tijelo druge države ugovornice može, neovisno o tome, dodijeliti te povlastice u pogledu tog dijela dobiti ako, u okviru odgovora na zahtjev koji je podnio taj rezident, to nadležno tijelo utvrdi da je dodjeljivanje povlastica opravdano jer takav rezident nije ispunio zahtjeve podstavaka (a) i (b) (kao što je postojanje gubitaka). Nadležno tijelo države ugovornice kojoj je rezident druge države ugovornice podnio zahtjev

na temelju prethodne rečenice savjetuje se s nadležnim tijelom te druge države ugovornice prije odobrenja ili odbijanja zahtjeva.

2. Neovisno o drugim odredbama ovog Ugovora, povlastica iz Ugovora ne dodjeljuje se u pogledu dijela dobiti ako je razumno za zaključiti, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, da je ostvarivanje te povlastice bilo jedna od glavnih svrha svakog aranžmana ili transakcije koja je, izravno ili neizravno, rezultirala tom povlasticom, osim ako je utvrđeno da bi dodjeljivanje te povlastice u tim okolnostima bilo u skladu s predmetom i svrhom relevantnih odredbi Ugovora.

Članak 29. NASLOVI

Naslovi članaka ovog Ugovora umetnuti su samo zbog praktičnosti upućivanja i ne utječu na tumačenje Ugovora.

Članak 30. STUPANJE NA SNAGU

1. Svaka država ugovornica dostavlja pisano i diplomatskim putem drugoj državi ugovornici obavijest kojom potvrđuje da su njezini unutarnji postupci potrebni za stupanje na snagu ovog Ugovora dovršeni. Ugovor stupa na snagu tridesetog dana nakon datuma primitka zadnje obavijesti.

2. Ovaj Ugovor proizvodi učinak:

- (a) u odnosu na poreze koji se ubiru na osnovu porezne godine, za poreze za bilo koje porezne godine koje počinju na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi onoj u kojoj Ugovor stupa na snagu; i
- (b) u odnosu na poreze koji se ne ubiru na osnovu porezne godine, za poreze koji se ubiru na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi onoj u kojoj Ugovor stupa na snagu.

3. Neovisno o odredbama stavka 2., odredbe članaka 25. i 26. proizvode učinak od datuma stupanja na snagu ovog Ugovora bez obzira na datum na koji se porezi ubiru ili poreznu godinu na koju se porezi odnose.

Članak 31. PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok ga ne okonča država ugovornica. Bilo koja država ugovornica može okončati Ugovor dostavom obavijesti o okončanju diplomatskim putem drugoj državi ugovornici najmanje šest mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske godine koja počinje nakon isteka pet godina od datuma stupanja na snagu Ugovora. U tom slučaju, Ugovor prestaje proizvoditi učinak:

- (a) u odnosu na poreze koji se ubiru na osnovu porezne godine, za poreze za bilo koje porezne godine koje počinju na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi onoj u kojoj je obavijest dana; i
- (b) u odnosu na poreze koji se ne ubiru na osnovu porezne godine, za poreze koji se ubiru na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi onoj u kojoj je obavijest dana.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u dva izvornika u _____ dana _____ na engleskom jeziku.

Za Republiku Hrvatsku

Za Japan